

شاربن = سیاه زخم = آنتراکس

گروه خدمات مهندسی دامپروری طوس

مشاوران و اساتید گروه مهندسی دامپروری طوس آقایان : دکتر یزدی ، دکتر فتحی ، دکتر مجتهدی ، مهندس اکبرزاده، مهندس ولی زاده ، مهندس شاه صنم ، مهندس سرخ پوش

این گروه آمادگی دارد در زمینه خدمات فنی جیره نویسی ، مدیریت گله ، مدیریت تاسیسات ، بهبود عملکرد تولید و تهیه مواد اولیه و ریز مغذی ، مشاوره و بازدید در اختیار شما عزیزان قرار دهد.

کانال گروه خدمات مهندسی دامپروری طوس:

@damparvaritoos

شاربن = سیاه زخم = آنتراکس

شاربن = سیاه زخم = آنتراکس

عامل این بیماری یک باکتری هوازی است بنام باسیلوس آنتراسیس آه نشخوارکنندگان بویژه گاو و گوسفند و بز فوق العاده به این بیماری حساس هستند. انسان نسبت به عامل بیماری شاربن حساس است و در اثر تماس با حیوانات آلوده به این بیماری مبتلا می شود. وقتی هاگ باکتری همراه با علوفه توسط حیوان بلعیده می شود، بزودی به فرم رشته ای تبدیل می گردد و بوسیله کپسولی محافظت می شود که این فرم رشته ای در مخاط حلق و یا روده ایجاد خیز کرده و سپس به عقده های لنفاوی رفته و در آنجا تکثیر می یابد و به خون و طحال می رود.

راه انتقال :

این بیماری از طریق گوارشی - تنفسی و جراحات پوستی منتقل می شود. میکروب شاربن به طور مستقیم از حیوان آلوده به حیوان سالم منتقل نمی شود. این میکروب در بافت های حیوان مبتلا وجود دارد و کمی قبل از مرگ از راه ترشحات مختلف به خارج دفع می شود. همچنین لاشه حیوانات تلف شده اگر کالبدشکافی شود و یا در دسترس پرندگان و حیوانات شکاری مثل سگ قرار گیرد، به طور وسیعی میکروب را در خاک پراکنده می کند. همچنین این باکتری می تواند بوسیله جریان آب، حشرات و یا مدفوع دامها مبتلا انتقال یابد.

گروه خدمات بهداشتی
دامپروزی

علائم بالینی :

فرم فوق حاد بیماری طی یک تا دو ساعت و فرم حاد آن طی ۲۴ ساعت باعث مرگ حیوان می شود. در نتیجه جلوه ای از یک مرگ ناگهانی را به نمایش می گذارد. دام مبتلا دچار تب شدید همراه با افزایش ضربان قلب و تنفس و پرخونی مخاطات می باشد. این دامها افسرده و بی حال و دچار اسهال می باشند و از طریق ادرار خود، خون دفع می کنند که به این حالت هماچوری یا خون شاش نیز می گویند. گاهی جراحات خیزدار (در اطراف گلو و جناغ سینه) و وجود خون در شیر نیز دیده می شود.

علائم کالبدگشایی :

لاشه دامهای تلف شده در اثر شاربن فاقد صلابت و سفت شدگی هستند و خیلی زود گازدار می شوند و از تمام منافذ طبیعی بدن خون تیره به خارج ترشح می شود که این خون در مجاورت هوا منعقد نمی شوند. در این بیماری به هیچ وجه نباید اقدام به باز کردن لاشه نمود ولی اگر باز شود، طحال که کاملاً حالت لجنی پیدا کرده مشهود است. همچنین وجود خون در مثانه - آدم زیرپوستی و بزرگ و پر خون بودن عقده های لنفاوی دیده می شود. شاربن موضعی وقتی بروز می کند که آلودگی از راه پوست انجام شده باشد. این حالت در انسان بیشتر دیده می شود و در دامها کمتر بروز می نماید. علت مرگ مربوط به زهرابه ای است که در بدن تولید می شود.

تشخیص تفریقی :

بیماری شاربن را می بایست از عوارض زیر تفریق داد.

(۱) صاعقه زدگی :

در این عارضه مانند شاربن مرگ ناگهانی رخ می دهد ولی معمولاً با سوختگی مو و پشم حیوان همراه است. همچنین با توجه به سابقه وجود طوفان و رعد و برق می توان به این عارضه می برد.

۲) مارگزیدگی

این عارضه نیز باعث مرگ ناگهانی می‌شود ولی در اطراف محل گزش تورم موضعی و قرمزی ایجاد می‌شود.

۳) شاربن علامتی حاد:

در شاربن علامتی، تورم گازدار ایجاد می‌شود که در شاربن وجود ندارد. همچنین دارای انعقاد خون می‌باشد که این عارضه در شاربن دیده نمی‌شود.

۴) بابزیوز:

در این بیماری همانند بیماری شاربن خون شاش وجود دارد ولی پرخونی مخاطات در آن دیده نمی‌شود.

۵) لیتوسپیروز

پیشگیری :

به هیچ وجه لاشه حیوانات مبتلا را نباید باز نمود. این لاشه‌ها را فوراً می‌بایست در گودالی که حداقل ۲ متر عمق دارد دفن کرد و روی آنرا با مقدار زیادی آهک زنده پوشاند و ضمناً به طور جدی با حشرات مبارزه کرد. جهت پیشگیری از بروز بیماری شاربن می‌بایست دامها را واکسیناسیون نمود که ایجاد ایمنی در به مدت یکسال می‌کند و هر سال آه در اوایل بهار باید تکرار شود.

درمان :

جهت درمان شاربن می‌توان از آنتی بیوتیک‌های قوی مانند پنی سلین (به میزان ۵ میلیون واحد - دوبار در روز) و یا استرپتومایسین (به میزان ۸ تا ۱۰ گرم در روز عضلانی) و یا اکسی تتراسیکلین (به میزان ۴ میلی گرم به ازاء هر کیلو وزن بدن در روز به مدت ۵ روز) استفاده نمود که البته در مراحل پیشرفته بیماری بی اثر هستند.

شاربن در انسان :

انسان‌ها بیشتر در اثر نفوذ عامل بیماری از طریق خراشهای پوستی آلوده می‌شوند. ولی گاهی از راه تنفس و یا گوارش نیز مبتلا می‌شوند. شاربن جلدی انسان با ایجاد جوش بی درد در محل دخول میکروب آغاز می‌شود که به سرعت گسترش یافته و به قرچه ای (که اطراف طولهای کوچک را احاطه کرده) تبدیل می‌شود. این جراحات ایجاد نکروز قرمز تیره و سیاه رنگ می‌آند. در اثر زهرابه میکروب، خیز وسیع و تب ایجاد می‌شود ولی این بیماری در انسان اغلب درمان پذیر است. در شاربن تنفسی ابتدا آثاری مانند سرماخوردگی اتفاق می افتد. ولی بزودی به بیماری شدید ریوی تبدیل می‌شود. در این نوع آلودگی میزان تلفات زیاد است. شاربن گوارشی (که نادر است) در اثر خوردن گوشت حیوان آلوده ایجاد می‌شود و باعث بروز تب شدید، نفخ شکم، دل درد و اسهال خونی شده که معمولاً فرد مبتلا تلف می‌شود.

کانال گروه خدمات مهندسی دامپروری طوس :

@damparvaritoos